

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D., v právní věci

žalobce: **K. Ř.**
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí č. j. MSK 122148/2019 ze dne 3. 10. 2019, o dopravním přestupku,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou soudu dne 28. 11. 2019 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 122148/2019 ze dne 3. 10. 2019, jímž bylo zamítnuto k odvolání žalobce zčásti změněno a zčásti potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/340042/19/DSČ/Mas ze dne 10. 6. 2019. Žalobce byl uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, jehož se měl úmyslně dopustit porušením § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu tím, že se dne 25. 7. 2018 okolo 6:55 hod. v Ostravě na ulici Závodní č. 107 ve směru k ul. Rudné jako řidič osobního vozidla tov. zn. Nissan Primera r. z. X odmítl podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců; dále byla žalobci uložena povinnost k náhradě nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Žalobce ve své žalobě poukázal na obsah prvostupňového rozhodnutí a uvedl, že je nelogické, aby žalobce podstoupil tři dechové zkoušky a následně se odmítl podrobit lékařskému vyšetření. Je pravděpodobnější verze žalobcova, že mu policisté řekli, že se lékařské vyšetření podstoupit nemusí. Pokud se mělo vyšetřením pouze prokázat, že zde není vliv alkoholu v době odběru krve, pak schází souvislost s řízením motorového vozidla.
3. Žalobce dále namítal, že nebyla vyloučena možnost podjatosti svědků (policistů), kdy žalobce zasahující policisty zná. Z popisovaného přestupkového jednání není zjevná jednoznačná odpovědnost za přestupek, kdy žalobci mělo být sděleno, čeho se dopouští pouze ústně, což je poučení nedostatečné.
4. Konečně žalobce namítal, že se správní orgány nevypořádaly s naplněním materiálních znaků přestupku; protože přítomnost návykové látky nebyla žalobci prokázána, nebyl žalobce v pozici, kdy by měl postup policie strpět.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 6. 2. 2020 odkázal na obsah napadeného rozhodnutí, jakož i orgánu prvního stupně; poukázal na to, že žalobní námitky uplatňuje

žalobcův zástupce v různých řízeních opakovaně a odkázal na mnohé spisové značky věcí, kde tomu tak bylo). K materiálnímu znaku přestupku poukázal na to, že žalobce spáchal přestupek spočívající v odmítnutí vyšetření na ovlivnění alkoholem, kdy nenastaly žádné výjimečné okolnosti. V podrobnostech odkázal na str. 8 prvostupňového rozhodnutí. K pochybnostem o prokázání viny žalobce žalovaný podotkl, že žalobce až v žalobě uvádí, že svědky (policisty) zná, aniž to jakkoli dokládá; v řízení před správními orgány policisté uvedli, že k žalobci nemají žádný poměr, což žalobce ani nerozporoval. Povinnost k podrobení se lékařskému vyšetření má být známá každému řidiči, jakost poučení, kterého se žalobci dostalo od policistů je tak nerozhodná.

IV. Posouzení věci soudem

6. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Na základě oznámení Policie ČR ze dne 20. 8. 2018 vydal Magistrát města Ostravy 24. 10. 2018 příkaz, proti němuž podal žalobce 5. 11. 2018 odpor. Dne 27. 11. 2018 se konalo ústní jednání, z něhož se zástupce žalobce omluvil; u jednání byli vyslechnuti svědkové – policisté P. V. a V. M., kteří uvedli, že žalobce se po provedení třech dechových zkoušek s pozitivním výsledkem s rozdílem přesahujícím 10% odmítl podrobit lékařskému vyšetření. Žalobce měl uvést, že předchozího dne večer vypil tři piva. Svědek V. uvedl, že žalobce odmítl lékařské vyšetření s tím, že spěchá do práce. Oba svědkové uvedli, že nemají žádný poměr k žalobci. Dne 17. 12. 2018 vydal Magistrát města Ostravy prvostupňové rozhodnutí, které žalobce prostřednictvím svého zástupce napadl odvoláním. Žalovaný rozhodnutím č. k. MSK 10981/2019 ze dne 25. 1. 2019 toto prvostupňové rozhodnutí zrušil kvůli absenci formy zavinění a chybné kvalifikaci skutku. Dne 27. 2. 2019 se konalo ústní jednání a 10. 6. 2019 vydal Magistrát města Ostravy prvostupňové rozhodnutí, které žalobce prostřednictvím svého zástupce napadl odvoláním, jež bylo napadeným rozhodnutím zamítnuto.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
8. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
9. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
10. Pokud se týče hodnocení materiálního znaku přestupku, odkazuje soud na rozsudek nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 104/2008-45 ze dne 14. 12. 2009, publ. pod č. 2011/2010 Sb. r. NSS, kde afirmoval dřívější závěry judikatury ve věcech trestních, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň nebezpečnosti činu pro

společnost zpravidla vyšší než nepatrný. Nenaplnění materiálního znaku přestupku tak nastane jen v případech, „pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti“. Na uvedeném závěru Nejvyšší správní soud setrvává; kupříkladu v rozsudku č. j. 3 As 92/2014-32 ze dne 12. 2. 2015 uvedl, že „formální znaky přestupkového jednání jsou koncipovány tak, aby naplňovaly v běžných případech i znaky materiální. Pouze v případě, kdy existují významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.“ V projednávané věci však žádné takové okolnosti nebyly zjištěny ani tvrzeny.

11. Pokud se týče prokázání skutku, který je kladen žalobci za vinu, tento byl prokázán souladnými svědeckými výpověďmi zasahujících policistů. Žalobce v průběhu řízení před správními orgány neuvedl žádné skutečnosti, které by výpověď svědků zpochybňovaly. Ničím nepodložené tvrzení žalobce, uváděné poprvé až v žalobě, že policisty zná, pokládá soud za účelové. Soud ve shodě se správními orgány hodnotí svědecké výpovědi policistů jako naprosto věrohodné za situace, kdy tito svědci, jakožto zasahující policisté vykonávali svou služební povinnost bez osobního vztahu k žalobci. Otázka míry žalobcova ovlivnění alkoholem je nerozhodná s ohledem na to, že se odmítl podrobit se lékařskému vyšetření na přítomnost alkoholu v krvi.

V. Závěr a náklady řízení

12. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
13. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 25. 6. 2021

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.

samosoudce

[Zadejte text.]

Shodu s prvopisem potvrzuje